

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.474/3
VAN 19 APRIL 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 4 april 2011 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit “tot wijziging van diverse bepalingen van het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 betreffende de vaststelling van de modaliteiten tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden”, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het ministerieel besluit van 13 augustus 2009 betreffende de vaststelling van de modaliteiten tot instelling van een bedrijfstoeslagregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden.

In een nieuw ontworpen artikel 1 (dat wordt ingevoegd bij artikel 1 van het ontworpen besluit) worden een aantal begrippen gedefinieerd. In het huidige artikel 1, dat wordt vernummerd tot artikel 1/1, worden bij artikel 2 van het ontworpen besluit verscheidene wijzigingen aangebracht met betrekking tot de gronden die als subsidiabel worden beschouwd overeenkomstig artikel 34 van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003. Overeenkomstig artikel 3 zal het te nemen besluit uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2011.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 4, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 houdende bepalingen tot inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid. Bij deze bepaling worden de Vlaamse ministers bevoegd voor het landbouwbeleid en voor het leefmilieu gemachtigd om de verdere voorwaarden en regels te bepalen ter uitvoering van artikel 4, §§ 1 en 2, van hetzelfde besluit, alsook de wijze waarop de gegevens worden aangegeven en beheerd die noodzakelijk zijn voor een correcte uitvoering van artikel 3, § 2, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid.

Artikel 4, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 vindt op zijn beurt rechtsgrond in artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten en in artikel 3, § 3, van het decreet van 22 december 2006.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen zo-even werd uiteengezet met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dient in het zevende lid van de aanhef de verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 te worden gespecificeerd door te verwijzen naar artikel 4, § 3, ervan.

Artikel 3

5. Artikel 3 bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2011.

In dit verband dient eraan te worden herinnerd dat dit slechts onder bepaalde voorwaarden geoorloofd is, namelijk ingeval er voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de betrokken bepalingen in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

De gemachtigde verklaarde in dit verband dat de ontworpen regeling een aantal preciseringen en verduidelijkingen beoogt van een aantal bepalingen van verordening (EG) nr. 73/2009 en van verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij die verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector. Volgens de gemachtigde

vormen de ontworpen bepalingen “enkel een verduidelijking van hetgeen op basis van de verordening rechtstreeks van toepassing is en tasten [ze] geen verkregen rechten aan”.

Een vergelijking van de door de gemachtigde aangehaalde bepalingen van verordening (EG) nr. 73/2009 en van verordening (EG) nr. 1122/2009 wijst uit dat de ontworpen bepalingen alleszins geen letterlijke overname inhouden van de bepalingen van deze verordeningen, maar veeleer een concretisering van meer algemeen geformuleerde bepalingen. Ook al is deze concretisering blijkbaar minstens ten dele gebaseerd op mededelingen van de Europese Commissie met betrekking tot haar toepassingspraktijk voor wat betreft deze verordeningsbepalingen, toch volstaat dit niet om de terugwerkende kracht te verantwoorden voor een internrechtelijke regeling waarvan niet vast staat dat ze enkel voordelen toekent en dat ze geen verkregen situaties aantast. De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan de retroactiviteit aan een nader onderzoek te onderwerpen, in het licht van de hiervoor aangehaalde beginselen. In voorkomend geval zal moeten worden afgezien van de terugwerkende kracht van het te nemen besluit.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. BAERT,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. BAERT